

விடுதலைக்கு முந்தைய மலேசிய மரபு கவிதைகளில் வரலாற்றுப் பதிவுகள்

Historical Evidence in The Malaysian Tamil Traditional Poetry Before

Independence

சாமிக்கண்ணு ஜெபமணி ஈசாக்கு சாமுவேல்/ Samikkanu Jabamoney Ishak Samuel¹

¹Associate Professor, Quest International University,

Corresponding Email: samjabarose@yahoo.com.my

ஆய்வுச் சுருக்கம்

இவ்வாய்வின் முதன்மை நோக்கம் விடுதலைக்கு முந்தைய மலேசிய மரபு கவிதைகளில் இடம்பெற்றுள்ள வரலாற்றுப் பதிவுகளை ஆராய்வதாகும். இவ்வாய்வு பண்புசார் அணுகுமுறையில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாய்வில் நூலாய்வு அணுகுமுறை கையாளப்பட்டுள்ளது. இவ்வாய்வில் விடுதலைக்கு முந்தைய மரபு கவிதைகளில் பத்துமலை, தண்ணீர்மலை, கல்லுமலை ஆகிய திருத்தலங்களின் வரலாற்றுப் பதிவுகள், மலாயாவில் தமிழர்களின் வாழ்வியல் பதிவுகள், தனி மனித வரலாற்றுப் பதிவுகள், இயற்கைப் பேரிடர் குறித்த வரலாற்றுப் பதிவுகள், ஜப்பானியர் ஆட்சிக் கால வரலாற்றுப் பதிவுகள் ஆகியவை ஆராயப்பட்டுள்ளன. இவ்வாய்வின் வழி, இளைய தலைமுறையினர் விடுதலைக்கு முந்தைய மரபு கவிதைகளில் இடம்பெற்றுள்ள வரலாற்றுப் பதிவுகளை அறிந்துகொள்ள வாய்ப்பாக அமைந்துள்ளது. இவ்வாய்வு விடுதலைக்கு முந்தைய மரபு கவிதைகளில் இடம்பெற்றுள்ள வரலாற்றுப் பதிவுகளை ஆய்வு செய்யும் முதல் கட்டுரை என்பதை ஆய்வாளர் உறுதி செய்கின்றார்.

கருச்சொற்கள்: சுதந்திரத்திற்கு முந்தைய, மலேசிய மரபு கவிதை, வரலாற்றுப் பதிவுகள்

Abstract

The major objective of the research is to explore the historical evidence in the Malaysian traditional Tamil poetry before independence. This research is designed in a qualitative approach. The library work is used for this study. The findings show that the characteristics of Lord Muruga enshrined in the shrines of Baturalai, Tannirmalai and Kallumalai in Malaya, natural disaster in Malaya, the lives of individuals, the social lifestyles of Malaysian Tamils, and the records of the Japanese regime were recorded in the Malaysian Tamil poems. This study is useful in teaching the younger generation about the historical evidence in the Malaysian Tamil poetry. The research claims to be the first such attempt to do a study regarding the historical evidence in the Malaysian Tamil poetry.

Keywords: Historical Evidence, Malaysian Tamil Traditional Poetry, before independence.

முன்னுரை

ஆங்கிலேயர்களால் மலேசியாவிற்கு இரண்டு வகையான தமிழர்கள் கொண்டுவரப்பட்டனர். இரப்பர் தோட்டங்களில் வேலை செய்வதற்காகத் தமிழகத்திலிருந்து படிப்பறிவு இல்லாத கூலித் தொழிலாளர்களையும் அலுவலகங்களில் வேலை செய்வதற்காகத் தமிழகத்திலும் இலங்கையிலுமிருந்து படிப்பறிவுள்ள தமிழர்களையும் கொண்டு வந்தனர். இவர்களோடு சேர்ந்து வியாபார நோக்குடைய சில படித்த தமிழர்களும் சுயேச்சையாக மலேசியாவிற்கு வருகை புரிந்தனர். மலேசியாவிற்கு வருகைபுரிந்த படித்த தமிழர்களே மலேசியத் தமிழ் இலக்கியத்திற்கு வித்திட்டனர். மலேசியா விடுதலை அடைவதற்கு முன் தோன்றிய பெரும்பான்மையான இலக்கியப் படைப்புகள் தமிழகம், யாழ்ப்பாணம் ஆகிய இரண்டு பகுதிகளிலிருந்து வருகைபுரிந்த கல்வியறிவு பெற்ற தமிழர்களால் இயற்றப்பட்டவையாகும். இவர்கள் படைத்த முதல் இலக்கிய வடிவம் மரபு கவிதையாகும்.

ஆய்வு முன்னோடிகள்

மலேசிய மரபு கவிதை குறித்த ஆய்வுக் கட்டுரைகளும் புத்தகங்களும் எழுதப்பட்டுள்ளன. பெரும்பாலான நூல்கள் மலேசிய மரபு கவிதை வரலாறு குறித்து எழுதப்பட்டுள்ளன. ஆய்வுக் கட்டுரைகள் மலேசிய மரபு கவிதைகளில் இடம்பெற்றுள்ள பல்வேறு சிந்தனைகள் குறித்து எழுதப்பட்டுள்ளன.

சாமிக்கண்ணு ஜெபமணி ஈசாக்கு சாமுவேல் (2020), மலேசிய மண்ணில் தமிழ்க் கவிதை வளர்ச்சி என்னும் நூலை எழுதியுள்ளார். இந்நூல், மலேசிய மரபு கவிதை, புதுக்கவிதை வரலாற்றை விளக்குவதாக அமைந்துள்ளது.

மேலும், சாமிக்கண்ணு ஜெபமணி ஈசாக்கு சாமுவேல் (2019), மலேசியத் தமிழ் மரபு கவிதைகளின் மரபும் மாற்றமும் என்ற தலைப்பில் ஓர் ஆய்வுக் கட்டுரை எழுதியுள்ளார். இவ்வாய்வுக் கட்டுரையில் மலேசியத் தமிழ் மரபு கவிதையின் வளர்ச்சி குறித்து விவாதிக்கப்பட்டுள்ளது.

கோட்டி முருகானந்தம் (2012) சிங்கப்பூர்த் தமிழ்க் கவிதை வரலாறு என்னும் ஒரு நூலை இயற்றியுள்ளார். இந்நூல் சிங்கப்பூர், மலேசிய ஆகிய இரண்டு நாடுகளின் மரபு கவிதை வளர்ச்சியை ஆராயும் நூலாக அமைந்துள்ளது.

சாமிக்கண்ணு ஜெபமணி ஈசாக்கு சாமுவேல் (2008), மலேசியத் தமிழ் மரபு கவிதைகளிலும் புதுக்கவிதைகளிலும் இராமாயண மகாபாரதத் தொன்மங்கள் என்ற தலைப்பில் முனைவர்ப் பட்ட ஆய்வை மேற்கொண்டுள்ளார். இந்த ஆய்வேட்டில் மலேசிய மரபு கவிதை, புதுக்கவிதை வரலாறு பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

முரசு நெடுமாறன் (2007), மலேசியத் தமிழரும் தமிழும் என்னும் தலைப்பில் ஒரு நூலை இயற்றியுள்ளார். இந்நூலில் மலேசியத் தமிழ் மரபு கவிதையின் வரலாறு இடம்பெற்றுள்ளது. முரசு நெடுமாறன் (2007), மலேசியத் தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியம் என்னும் ஒரு தொகுப்பு நூலை வெளியிட்டுள்ளார். இந்நூலிலும் மலேசிய மரபு கவிதை வரலாறு பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

சபாபதி, வி. (1999), மலேசியத் தமிழ்க் கவிதை வளம் என்னும் ஒரு நூலை இயற்றியுள்ளார். இந்நூலில் மலேசியத் தமிழ்க் கவிதைகள் குறித்த பல்வேறு கட்டுரைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. ராமையா, மா. (1996), மலேசியத் தமிழ் வரலாற்றுக் களஞ்சியம் என்னும் ஒரு தொகுப்பை வெளியிட்டுள்ளார். இந்நூலில் மரபு கவிதை வரலாற்றை எழுதியுள்ளார். மேலும். ராமையா, மா. (1979), மலேசியத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு என்னும் ஒரு நூலை எழுதியுள்ளார். இந்நூலிலும் அவர் மலேசிய மரபு கவிதை வரலாற்றை இணைத்துள்ளார்

ஆய்வு நெறிமுறைகள்

இவ்வாய்வு பண்புசார் அணுகுமுறையில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாய்வில் நூலாய்வு அணுகுமுறை கையாளப்பட்டுள்ளது. நூலாய்வில் ஆய்வுக்குத் தொடர்புடைய ஆய்வேடுகள், புத்தகங்கள், ஆய்வுக் கட்டுரைகள் ஆகியவை தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு விளக்கமுறை அணுகுமுறையில் தரவுகள் சேகரிக்கப்பட்டுள்ளன.

ஆய்வுத் தரவுகள் பகுப்பாய்வு

ஆய்வுத் தரவுகள் விடுதலைக்கு முந்தைய மலேசிய மரபு கவிதைகளில் இடம்பெற்றுள்ள வரலாற்றுப் பதிவுகள் பத்துமலை, தண்ணீர்மலை, கல்லுமலை ஆகிய திருத்தலங்களில் வீற்றிருக்கும் முருகப் பெருமானின் வரலாற்றுப் பதிவுகள், மலாயாவில் தமிழர்களின் வாழ்வியல் பதிவுகள், தனி மனித வரலாற்றுப் பதிவுகள், இயற்கை பேரிடர் குறித்த வரலாற்றுப் பதிவுகள், ஜப்பானியர் ஆட்சி கால வரலாற்றுப் பதிவுகள் ஆகிய பிரிவுகளில் பகுப்பாயப்பட்டுள்ளன.

பத்துமலை, தண்ணீர்மலை, கல்லுமலை ஆகிய திருத்தலங்களின் வரலாற்றுப் பதிவுகள்

1786ஆம் ஆண்டு, பிரான்சிஸ் லைட் பிணாங்குத் தீவைக் கண்டு பிடித்தார். ஆங்கிலேயர்கள் கெடா சுலுத்தானிடமிருந்து பிணாங்குத் தீவின் உரிமையைப் பெற்றுக்கொண்டனர். பின் பிணாங்குத் தீவை மேம்படுத்துவதற்காக மருத்துவர், ஆசிரியர், இராணுவ வீரர், காவலர் போன்ற பணியாளர்களைத் தமிழ் நாட்டிலிருந்து கொண்டு வந்தனர். பிணாங்குத் தீவுக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட தமிழர்கள் தங்களுடைய வழிபாட்டுக்காக 1800ஆம் ஆண்டு தற்போதைய பிணாங்குத் தாவரவியல் பூங்காவிற்குள் பெரிய நீர்வீழ்ச்சியின் அடிவாரத்தில் பாலதண்டாயுதபாணி திருக்கோயில் அமைத்துத் தைப்பூசம் கொண்டாடினார்கள். இக்கோயில் நீர்வீழ்ச்சியின் அடிவாரத்தில் அமைக்கப்பட்டதால் தண்ணீர்மலைக் கோயில் என்று அழைக்கப்பட்டது. தண்ணீர்மலைக் கோயிலின் வரலாற்றுப் பதிவுகள் மலேசிய மரபு கவிதைகளில் இடம்பெற்றுள்ளன. மலேசிய மரபு கவிதை இலக்கியத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட முதல் மரபு கவிதை நூல் தண்ணீர்மலை கோவில் குறித்துப் பாடப்பட்ட நூலாகும். இந்நூல் 1863ஆம் ஆண்டில் முத்துக்கருப்பன் செட்டியாரால் இயற்றப்பட்ட தண்ணீர்மலை வடிவேலர் பேரில் ஆசிரியர் விருத்தம் என்னும் மரபு கவிதை நூலாகும். தண்ணீர்மலை வடிவேலர் பேரில்

ஆசிரிய விருத்தம் நூலின் முதல் பகுதி பிணாங்கில் குடிகொண்டிருக்கும் முருகப்பெருமானின் பெருமைகளைச் சிறப்பாகப் பேசுகிறது (கோட்டி முருகானந்தம், 2012).

தொடர்ந்து, 1869ஆம் ஆண்டில் தண்ணீர்மலைக் கோவில் குறித்த மேலும் ஒரு மரபு கவிதை நூல் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இந்நூலை வீரப்பிள்ளை உபாத்தியாயர் என்பவர் பிணாங்குத் தண்ணீர்மலை வடிவேலர் பேரில் பாடிய இரட்டை ஆசிரிய விருத்தமும் தேவாரப் பதிகமும் என்ற தலைப்பில் பாடியுள்ளார். இந்நூலும் தண்ணீர்மலை முருகனின் சிறப்புகளைப் பாடுகின்றது.

மேலும், 1890ஆம் ஆண்டில், பிணாங்குத் தண்ணீர்மலை வடிவேலன் மீது நவரத்தின மாலை என்னும் மரபு கவிதை நூலை வெங்கடாச்சலம் பிள்ளை என்பவர் இயற்றியுள்ளார். இந்நூல், பிணாங்குத் தண்ணீர்மலையில் வீற்றிருக்கும் தண்டாயுதபாணியைப் போற்றும் வகையில் அமைந்துள்ளது. மேலும் இக்கவிதைத் தொகுப்பு நூலில், பிணாங்குத் தண்ணீர்மலை தேவஸ்தானத்தில் ஆண்டுதோறும் நடைபெறும் தைப்பூசத் திருவிழாவைப் பற்றியும் பாடப்பட்டுள்ளது.

1894ஆம் ஆண்டில் மேலும் ஒரு நூல் பிணாங்குத் தண்ணீர்மலை கோவில் பற்றி இயற்றப்பட்டுள்ளது. இந்நூலை இராமநாதச் செட்டியார், தண்ணீர்மலை வடிவேலர் பேரிற்றுதிகவி எனும் தலைப்பில் இயற்றப்பட்டுள்ளார். 52 கவிதைகள் இடம்பெற்றுள்ள இந்நூல் பிணாங்குத் தண்ணீர்மலையில் குடிகொண்டிருக்கும் தண்டாயுதபாணியைத் துதித்துப் பாடுகிறது.

1895ஆம் ஆண்டில் கோசா மரைக்காயரால் பிணாங்கு உற்சவத் திருவலங்காரச் சிந்து எனும் நூல் இயற்றப்பட்டுள்ளது. இந்நூல் பிணாங்கில் நிகழ்ந்த கந்தூரித்திருவிழாவினைப் பற்றிப் பாடுகிறது.

1900ஆம் ஆண்டில் இராமநாதச் செட்டியாரால் தண்ணீர்மலை வடிவேலர் பேரிற்றுத் துதி என்னும் மரபு கவிதை நூல் இயற்றப்பட்டுள்ளது. இந்நூல் பிணாங்குத் தண்ணீர்மலை முருகனின் சிறப்புகளைப் பாடுகின்றது.

1902ஆம் ஆண்டில் பிணாங்குத் தண்ணீர்மலை வடிவேலர் காவடிச்சிந்து எனும் கவிதைத் தொகுப்பு நூலை இராமநாதச் செட்டியார் படைத்துள்ளார். இக்கவிதை நூல் பிணாங்குத் தண்ணீர்மலைக் கோவில் தைப்பூச விழாவைப் பற்றியும் பிணாங்கு நகரைப் பற்றியும் பாடுகின்றது.

1917ஆம் ஆண்டில் தண்ணீர்மலை தண்டாயுதபாணி பிள்ளைத் தமிழ் என்னும் மரபு கவிதை நூல் இயற்றப்பட்டுள்ளது. முத்துக்குமார் முதலியார் இயற்றிய இம்மரபு கவிதை நூல், தண்ணீர்மலைத் தண்டாயுதபாணியின் பிள்ளைத் தமிழைப் பாடுகின்றது.

1922ஆம் ஆண்டில், தண்ணீர்மலை வடிவேலர் பேரில் தோத்திர கீர்த்தனை என்னும் மரபு கவிதை நூல் வெளிவந்துள்ளது. சரவண முதலியார் இயற்றிய இம்மரபு கவிதை நூல் பிணாங்குத் தண்ணீர்மலை முருகன் மீது பாடப்பட்ட கவிதையாக அமைந்துள்ளது (கோட்டி முருகானந்தம், 2012).

1928ஆம் ஆண்டில் ஸ்ரீ தண்ணீர்மலை வடிவேலர் பதிகமும் ஸ்ரீ வாலைப்பூர் முத்து மாரியம்மை பதிகமும், தண்ணீர்மலை ஸ்ரீ தண்டாயுதபாணி காவடிச்சிந்து, பிணங்குத் தண்ணீர்மலை வடிவேலர் காவடிச்சிந்து ஆகிய மூன்று மரபு கவிதைத் தொகுப்பு நூல்கள் தண்ணீர்மலை முருகன் மீது பாடப்பட்ட மரபு கவிதை நூல்களாக வெளிவந்துள்ளன. குமரசாமி பிள்ளையால் பாடப்பட்ட தண்ணீர்மலை ஸ்ரீ தண்டாயுதபாணி காவடிச்சிந்து, பிணங்கு நகரின் சிறப்புகள், செட்டிமார் வீதியின் சிறப்புகள், செட்டியார்களின் விருந்தோம்பல் முறை, தண்ணீர்மலைத் தண்டாயுதபாணியின் சிறப்புகள், தைப்பூச விழா ஆகியவை பற்றிப் பாடப்பட்டுள்ளது (கோட்டி முருகானந்தம், 2012).

1932ஆம் ஆண்டில் தண்ணீர்மலை முருகக்கடவுள் பக்தி பாவென்னும் தோத்திரக் கீர்த்தனத் தேன்மாரி என்னும் மரபு கவிதை நூல் இயற்றப்பட்டுள்ளது. சொக்கலிங்க தேசிகர் இயற்றிய இம்மரபு கவிதை நூல், தண்ணீர்மலை முருகனைப் புகழ்ந்து பாடும் கவிதை நூலாக அமைந்துள்ளது.

1949ஆம் ஆண்டில் கந்தையா இயற்றிய தண்ணீர்மலை வளர் முருகவேல் பஜனாமிர்த கீதப் பாமாலை எனும் ஒரு கவிதை நூல் வெளிவந்துள்ளது. இக்கவிதை நூலில் பிணங்குத் தண்ணீர்மலை முருகனைப் புகழ்ந்துரைக்கும் பஜனைப் பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

தண்ணீர்மலைக் கோவிலைத் தவிர்த்து, பத்துமலை முருகன் கோவிலைக் குறித்தும் கல்லுமலை முருகன் கோவிலைக் குறித்தும் மரபு கவிதைகள் இயற்றப்பட்டுள்ளன. மலாயாவில் பிணங்கு மாநிலத்தை அடுத்து ஒவ்வொரு மாநிலமாக ஆங்கிலேயர்களின் ஆட்சியின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்டன. 1819ஆம் ஆண்டு சிங்கப்பூர் ஆங்கிலேயர்கள் கைவசமானது. 1824ஆம் ஆண்டு ஆங்கிலோ டச்சு ஒப்பந்தத்தின் கீழ், மலாக்காத் துறைமுகமும் ஆங்கிலேயர் ஆட்சியின் கீழ்க் கொண்டுவரப்பட்டது. பேரா (1874), சிலாங்கூர் (1874), பஹாங் (1888), நெகிரி செம்பிலான் (1896), கெடா (1909), கிளந்தான் (1909), திரங்கானு (1909), பெர்லிஸ் (1909), ஜொகூர் (1914) போன்ற மாநிலங்கள் ஆங்கிலேய ஆட்சியின் கீழ்க் கொண்டுவரப்பட்டன. இதன் காரணமாக தமிழர்கள் இம்மாநிலங்களில் குடியேறினர். இங்குக் கோவில்களை உருவாக்கினர். இக்கோவில்களின் சிறப்பை மரபு கவிதைகளாக வடித்துள்ளனர்.

அவ்வகையில் சிலாங்கூர் மாநிலத்தில் அமைந்துள்ள பத்துமலை முருகன் கோவில் குறித்து மரபு கவிதைகள் பாடப்பட்டுள்ளன. 1891ஆம் ஆண்டு, தம்புசாமிப் பிள்ளை பத்துமலையில் ஒரு கோயிலைக் எழுப்பி ஸ்ரீ சுப்ரமணியர் சிலையை அமைத்தார். 1892ஆம் ஆண்டு முதல் பத்துமலையில் தைப்பூசம் கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது. பத்துமலைக் கோவில் குறித்த செய்தி 1912ஆம் ஆண்டில் பத்துமலை வடிவேலரின் வழிநடைச் சிந்து என்னும் மரபு கவிதையில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இம்மரபு கவிதையை நாராயணசாமி பிள்ளை இயற்றியுள்ளார். இம்மரபு கவிதை நூல் பத்துமலை முருகன் மீது வேண்டல் வைத்த பக்தர்கள் தங்கள் ஊரிலிருந்து பத்துமலைக்குக் காவடி ஏந்தி கால்நடையாகச் சென்ற போது பாடிய பாடலாகும் (கோட்டி முருகானந்தம், 2012).

1933ஆம் ஆண்டில் பத்துமலைச் சக்தி வேலர் பேரில் காவடி அலங்கார ஆசிரிய விருத்தம் என்னும் மரபு கவிதை நூல் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. கணபதி இயற்றிய இம்மரபு

கவிதை நூல் பத்துமலை முருகனுக்குக் காவடி ஏந்தி வரும் போது ஆசிரியப்பாவில் பாடப்படும் பாடலாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

1936ஆம் ஆண்டில் கோலாலம்பூர் பத்துமலைச் சக்தி வடிவேல் பேரில் காவடி அலங்கார ஆசிரிய விருத்தம் என்னும் மரபு கவிதை நூல் வெளிவந்துள்ளது. கணபதி இயற்றியுள்ள இம்மரபு கவிதை நூல் பத்துமலை முருகனின் புகழ் பாடும் பாடலாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

1937ஆம் ஆண்டு, செல்லையா பண்டிதர் இயற்றிய பத்துமலைக் கந்தசாமி பெயரில் பக்திரசக் கீர்த்தனங்களும் பதிகங்களும் எனும் கவிதை நூல் பத்துமலை முருகனைப் பக்திப் பரவசத்தில் உருகிப் பாடிய பாடல்களாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

சிலாங்கூர் மாநிலத்தைத் தவிர்த்து, கெடா மாநிலத்திலுள்ள கோவில் பற்றியும் மரபு கவிதைகள் இயற்றப்பட்டுள்ளன. 1916ஆம் ஆண்டில், ஸ்ரீமாரியம்மன் பதிகம், என்னும் மரபு கவிதை செல்லையா செட்டியாரால் இயற்றப்பட்டுள்ளது. இம்மரபு கவிதை தமிழகத்திலிருந்து டப்லீன் தோட்டத்திற்கு வேலைக்கு வந்த தமிழர்கள் தங்கள் குலத்தெய்வமான மாரியம்மனுக்குக் கோவில் கட்டி வழிபாடு நடத்துவதைப் பற்றிப் பாடுகின்றது.

மலேசியாவில் பத்துமலை, தண்ணீர்மலையை அடுத்துத் தைப்பூசம் மிக சிறப்பாக கொண்டாடப்படும் திருத்தலம், கல்லுமலைத் திருத்தலமாகும். கல்லுமலைத் திருத்தலம் குறித்தும் மரபு கவிதைகள் எழுதப்பட்டுள்ளன. 1974ஆம் ஆண்டு பேரா மாநிலம் ஆங்கிலேயர் ஆட்சியின் கீழ் வந்தது. இதன் பின் தமிழர்கள் இம்மாநிலத்தில் குடிபுகுந்தனர். இம்மாநிலத்தில் கல்லுமலை அருள்மிகு சுப்பிரமணியர் கோயில் 1889ஆம் ஆண்டு தோற்றுவிக்கப்பட்டது. 1918ஆம் ஆண்டில் ஈப்போக் கல்லுமலையில் எழுந்தருளிய ஸ்ரீ சுப்ரமணியக் கடவுள் பாசரப் பதக் கீர்த்தனைகள் எனும் கவிதை நூலை நாராயணசாமி பிள்ளை இயற்றியுள்ளார். இக்கவிதை நூல் ஈப்போக் கல்லுமலை ஸ்ரீ சுப்ரமணியக் கடவுளை நினைத்துருகிய போது சுரந்த பாடல்களைக் கொண்டு இயற்றப்பட்டுள்ளது (கோட்டி முருகானந்தம், 2012).

தண்ணீர்மலை, பத்துமலை, கல்லுமலை ஆகிய முருகன் திருத்தலங்களைத் தவிர்த்து, பிணங்கு மாநிலத்திலிருக்கும் ஜாலான் பாரு முனியாண்டி கோவிலைப் பற்றியும் மரபு கவிதை இயற்றப்பட்டுள்ளது. 1933ஆம் ஆண்டில், ஜாலான் பாரு முனியாண்டி திருவிளையாடல் எனும் மரபு கவிதை நூல் இயற்றப்பட்டுள்ளது. பரமசிவம் இயற்றிய ஜாலான் பாரு முனியாண்டி திருவிளையாடல் எனும் மகத்துவச் சிந்து எனும் கவிதை நூல் பிறை, ஜாலான் பாருவில் எழுந்தருளியிருக்கும் முனிஸ்வரரின் மகிமையைப் போற்றிப் பாடும் பாடலாக அமைந்துள்ளது.

மலாயாவில் தமிழர்களின் வாழ்வியல் பதிவுகள்

தண்ணீர்மலை, பத்துமலை, கல்லுமலை ஆகிய கோவில்கள் குறித்த பதிவுகளைத் தவிர்த்து, மலேசிய மரபு கவிதைகளில் மலாயாவில் வாழ்ந்த தமிழர்களின் வாழ்வியல் பதிவுகளும்

இடம்பெற்றுள்ளன. 1903ஆம் ஆண்டில் வீரபத்ர படையாச்சியால் இயற்றப்பட்ட நூதன விவேக லாகிரிச் சிந்து எனும் கவிதை நூல் மதுப் பழக்கத்தின் கேடுகளை விளக்குகிறது. மலாயாத் தமிழர்கள் சம்பாதிக்கும் பணத்தில் மது அருந்துவதற்கு அதிகம் செலவு செய்வதை இந்நூல் சுட்டிக் காட்டுகின்றது. இந்நூல் அக்கால மலாயாத் தமிழர்களின் வாழ்க்கை முறைகளைச் சித்தரிக்கின்றது (கோட்டி முருகானந்தம், 2012).

மேலும், 1909ஆம் ஆண்டில் முத்துத்தம்பி இயற்றிய மலாய்க்கும்மி எனும் நூல் அக்கால மலாயாவின் சூழல், மலாயாவில் ஆங்கிலேயர், சீனர், மலாய்க்காரர், தமிழர் ஆகிய மூவின் மக்களும் வாழ்ந்த வாழ்க்கை, விபச்சாரத்தில் ஈடுபடும் ஆண்களின் நிலை, கடன் வாங்குவதால் உண்டாகும் தீமைகள், விபச்சாரத் தொழிலின் தீமை ஆகியவற்றை விளக்குவதாக அமைந்துள்ளது.

1913ஆம் ஆண்டில் நாராயணசாமிக் கவுண்டரினால் இயற்றப்பட்ட கப்பலேறும் கங்காணிச் சிந்து எனும் கவிதை நூல் மலாயாவிற்குத் தமிழர்கள் கங்காணி முறையில் கொண்டு வரப்பட்ட செய்தியை விளக்குகின்றது.

1925ஆம் ஆண்டில், கந்தையா சாமிப்பிள்ளையின் இந்திய நண்பர்களின் நல்லுபதேசச் சிந்து எனும் கவிதை நூல் இந்தியாவிலிருந்து பொருள் தேட மலாயாவிற்கு வந்த நண்பர்கள் எவ்வாறு வாழ வேண்டும் என்று அறிவுரை கூறும் கவிதைகளாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளது.

1933ஆம் ஆண்டில் கணபதி பிள்ளை கிருஷ்ணன் இயற்றிய நமற்கார நவீன நவரசக் கீதங்கள் எனும் கவிதை நூல் 1930ஆம் ஆண்டுகளில் மலாயாவில் வாழ்ந்த தமிழர்களின் வாழ்வியலைப் படம் பிடித்துக் காட்டும் பாடல்களாக அமைந்துள்ளன (கோட்டி முருகானந்தம், 2012).

1934ஆம் ஆண்டில் முசுகொடுத்த நாட்டு அலங்கார வழிநடை சிந்து, மலாயாத் தற்காலச் சிந்து ஆகிய இரண்டு கவிதை நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. இவ்விரண்டு மரபு கவிதைத் தொகுப்பு நூல்களும் மலாயாச் சூழலை மையமாகக் கொண்டு இயற்றப்பட்ட மரபு கவிதைத் தொகுப்பு நூல்களாகும். வழிநடைச் சிந்து மரபு கவிதையில் மலாயாவில் வாழும் மலாய்காரர்கள், சீனர்கள், தமிழர்கள், பாபா ஞோஞாக்கள் ஆகியோர் பற்றிய தகவல்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. வழிநடைச் சிந்துக் கவிதைத் தொகுப்பு நூலில் இடம்பெற்றுள்ள கவிதை வரிகள் இதற்குச் சான்று பகர்கின்றன.

அங்காடிக் கடைவிற்கும் ஆச்சிகளா –தங்கை
அண்ணன் மாரேசிறு தம்பிகளா –ஒரு
மங்கையைப் பார்த்தீர்களா? பார்த்தால்
இப்பாவிக் குரைப்பீர்களே!
அங்கமிக வாடுதய்யோ
எங்குச்சென்று தேடுவே னினியே!

சீன மலாய்க்கார நேயர்களா –பெற்ற
தாய்மக்களா செல்வ ஞோஞாக்களா –மேனி
ரெத்தச் சிவப்புடையாள்: கண்ணத்திலோர்
பச்சை மச்ச முடையாள்;

தேனே கண்ணால் காணீர்களா?
கண்டிருந்தால் விண்டிடுவீர் நீங்களே!

1929ஆம் ஆண்டில் பெரியார் மலாயாவிற்கு வருகை புரிந்தார். இவர் வருகைக்குப் பின் இயற்றப்பட்ட பல மரபு கவிதைகள் சீர்த்திருத்த கருத்துகளைக் கொண்டவையாக இயற்றப்பட்டன. அவ்வகையில், 1936ஆம் ஆண்டில் வெங்கடாசல உபாத்தியாயர் இயற்றிய கலியுக பசார் சிந்தும் சண்முகசுந்தரம் இயற்றிய மெய்ஞான உதய தீபம் ஆகிய இரண்டு கவிதை நூல்களும் சீர்த்திருத்தக் கருத்துகளை உள்ளடக்கிய நூல்களாக மலர்ந்துள்ளன.

1947ஆம் ஆண்டில் கவிதை மலர்கள் என்னும் மரபு கவிதை நூல் வெளிவந்துள்ளது. பழநிவேல் இயற்றிய கவிதை மலர்கள் எனும் கவிதை நூல் மது அருந்துவதால் குடும்பத்தில் ஏற்படும் இன்னல்களை மனைவி கணவனுக்குக் கூறுவதைப் போலப் படைக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும், இக்கவிதை நூலில் சப்பானியர் ஆட்சிக் காலத்தில் மக்கள் அடைந்த துன்பங்களும் தோட்டப்புறத்தில் தமிழர்கள் எதிர்நோக்கிய சிக்கல்களும் படம் பிடித்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன.

தனி மனித வரலாற்றுப் பதிவுகள்

1886ஆம் ஆண்டில், செவத்த மரைக்காயரின் மலாக்கா பிரவேசத் திரட்டு எனும் மரபு கவிதை நூல் வெளிவந்துள்ளது. இந்நூல் மலாக்காவிற்கு அருகிலுள்ள புக்கிட் பெசார் எனும் பெரிய மலையில் அடக்கம் செய்யப்பட்டுள்ள ஹஸறத்து ஒலியுல்லா செய்கு இசுமாயில் சாகிபு பற்றிய பாடல்களைக் கொண்டுள்ளது.

1893ஆம் ஆண்டில் அதிவினோதக் குதிரைப் பந்தயலாவணி என்னும் மரபு கவிதை நூல் எழுதப்பட்டுள்ளது. இரங்கசாமிதாசன் இயற்றிய அதிவினோதக் குதிரைப் பந்தயலாவணி எனும் நூல் தஞ்சாவூரிலிருந்து கணவனும் மனைவியும் பிணாங்கு, மலாக்கா ஆகிய நகரங்களைக் கடந்து சிங்கப்பூரில் நடக்கும் குதிரைப் பந்தயத்தைக் காண வருவதை விவரிக்கிறது.

1941ஆம் ஆண்டில், பிணாங்கு ஜெனரல் ஆஸ்பித்திரியில் வீரையா செய்த பரிதாபக் கொலைச் சிந்து என்னும் மரபு கவிதை நூல் வெளிவந்துள்ளது. இம்மரபு கவிதைத் தொகுப்பு நூல் வீரையாவின் கொலை குறித்தச் செய்திகளை விவரிக்கின்றது.

இயற்கை பேரிடர் குறித்த வரலாற்றுப் பதிவுகள்

1932ஆம் ஆண்டில் மலாயா நாட்டில் வெள்ளத்தால் விளைந்த விபத்துச் சிந்து, பிணாங்கு ஆயர் ஈத்தாம் வெள்ளச்சேதம் ஆகிய இரண்டு கவிதை நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. சொக்கலிங்க தேசிகரின் மலாயா நாட்டில் வெள்ளத்தால் விளைந்த சேதம், நாகலிங்கம் பிள்ளையின் பிணாங்கு ஆயர் ஈத்தாம் வெள்ளச்சேதம் ஆகிய இரண்டு மரபு கவிதைத் தொகுப்பு நூல்களும் 1932ஆம் ஆண்டில் பிணாங்கில் நடந்த வெள்ளச் சேதத்தை விவரிக்கும் மரபு கவிதைத் தொகுப்பு நூல்களாக அமைந்துள்ளன.

ஐப்பானியர் ஆட்சிக் கால வரலாற்றுப் பதிவுகள்

8 டிசம்பர் 1941இல் சப்பானிய இராணுவம், மலாயாவிலுள்ள கோத்தா பாரு நகரில் நுழைந்தது. நுழைந்த இரண்டரை மாதங்களில் மலாயாவையும் சிங்கப்பூரையும் கைப்பற்றிக்கொண்டது. இக்காலக்கட்டத்தில், ஆங்கிலேயர்கள் நாட்டைவிட்டு முழுவதுமாக வெளியேறினர். இதனால் அரசியல், பொருளாதாரம், கல்வி ஆகிய அனைத்துத் துறைகளும் வீழ்ச்சி அடைந்தன. சப்பானியர்கள் 15 பிப்ரவரி 1942இல் மலாயா முழுவதையும் அதிகாரப்பூர்வமாக கைப்பற்றியிருந்தனர். ஏறத்தாழ மூன்றரை ஆண்டுக்காலம் நடைபெற்ற இவர்களது ஆட்சியினால் மலாயாச் சமூகம், அரசியல் பொருளாதாரம் ஆகிய துறைகளில் பெரும் மாற்றங்களைச் சந்தித்தது. இதனால் மக்கள் பெரும் துயருக்கு ஆளானார்கள்.

சப்பானியர் ஆட்சிக் காலம் மலாயாவில் இருண்ட காலமாகக் கருதப்பட்டது. இக்காலக் கட்டத்தில் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியும் தேக்க நிலையைக் கண்டது. 1942ஆம் ஆண்டில் பக்கிரிசாமி உடையாரின் நிப்பானியரின் வெற்றிக் கீர்த்தனைகள், முத்துசாமியின் மாட்சிமை தாங்கிய நிப்பானியர் மலாயாவில் யுத்தம் புரிந்து ஜெயம் அடைந்த வெற்றிமாலை, வீரையாவின் மாட்சிமை தாங்கிய நிப்பானியர் மலாயாவில் யுத்தம் புரிந்து ஜெயம் அடைந்த மாபெரும் ஜெய சிந்து, ஆகிய மூன்று மரபு கவிதைத் தொகுப்பு நூல்கள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. இந்த மூன்று மரபு கவிதைத் தொகுப்பு நூல்களும் மலாயாவில் சப்பானியரின் வெற்றியையும் மேன்மையையும் புகழ்ந்து பாடும் கவிதைகளாக இயற்றப்பட்டுள்ளன.

நிறைவுரை

விடுதலைக்கு முன்பு மலாயாவில் இயற்றப்பட்ட தமிழ் மரபு கவிதை நூல்களில் மலாயாவின் வரலாற்றுப் பதிவுகள் இடம்பெற்றுள்ளன. இவை மலாயாவில் தமிழர்களின் வழிபாட்டுத் தலங்கள் பற்றிய தகவல்களையும் மலாயாவில் ஏற்பட்ட இயற்கைப் பேரிடர்கள் பற்றிய தகவல்களையும் மலாயாத் தமிழர்களின் வாழ்க்கை முறைகளையும் அறிந்துகொள்ள ஏதுவாக அமைந்துள்ளது.

துணைநூற்பட்டியல்

- கோட்டி முருகானந்தம். (2012) சிங்கப்பூர்த் தமிழ்க் கவிதை வரலாறு. சென்னை: சமூக வளர்ச்சி மற்றும் ஆராய்ச்சி நிறுவனம்
- சபாபதி, வி. (1999). மலேசியத் தமிழ்க் கவிதை வளம். சென்னை: மாணிக்க வாசகர் பதிப்பகம்.
- சபாபதி, வி. (2001). கருத்தரங்கக் கட்டுரைகள். மதுரை: மீனாட்சி புத்தக நிலையம்.
- சாமிக்கண்ணு ஜெபமணி ஈசாக்கு சாமுவேல். (2008). மலேசியத் தமிழ் மரபு கவிதைகளிலும் புதுக்கவிதைகளிலும் இராமாயண மகாபாரதத் தொன்மங்கள். முனைவர் பட்ட ஆய்வேடு. மலாயாப் பல்கலைக்கழகம். கோலாலம்பூர்.
- சாமிக்கண்ணு ஜெபமணி ஈசாக்கு சாமுவேல். (2020). மலேசிய மண்ணில் தமிழ்க் கவிதை வளர்ச்சி. சென்னை: சக்தி பதிப்பகம்.
- முரசு நெடுமாறன். (2007) மலேசியத் தமிழரும் தமிழும். சென்னை: உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்.
- முரசு நெடுமாறன். (2007). மலேசியத் தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியம். கிள்ளான்: அருள்மதியம் பதிப்பகம்.
- முரசு நெடுமாறன். (2007). மலேசியத் தமிழ் மரபு கவிதைகள், தமிழ்ச் செம்மொழிச் சிறப்பு மலர், பிணாங்கு: உங்கள் குரல்.
- ராமையா, மா. (1979). மலேசியத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு. சேலம்: புரட்சி பண்ணை.
- ராமையா, மா. (1996). மலேசியத் தமிழ் வரலாற்றுக் களஞ்சியம். சேலம்: புரட்சி பண்ணை.